

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2019-534

26.6.2019

Zurich Insurance plc Norway Branch

Ansvar

Advokatansvar – utvist uaktsomhet i egenskap av bostyrer for konkursbo?

Klager var daglig leder i et selskap der det ble åpnet konkurs som følge av lønnskrav fra en ansatt. Sikrede, advokat S, ble oppnevnt som bostyrer i konkursboet. Klager anfører at sikrede, i rollen som bostyrer, har påført klager tap som følge av at sikrede har unnlatt å sikre verdier, har unnlatt å tre inn i en løpende kontrakt, har begått grovt bedrageri og manipulert retten. Selskapet, hvor sikrede har sin ansvarsforsikring, avviser ansvar under henvisning til at vilkårene for erstatning ikke foreligger, og at klager ikke under noen omstendighet har sannsynliggjort sitt krav. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder erstatningskrav mot sikredes ansvarsforsikring for uaktsomhet under utførelse av oppdrag som bobestyrer.

Sikrede er omfattet av kollektiv ansvarsforsikring for bostyrer i konkurs og bobestyrer i offentlig skiftet dødsbo, i selskapet.

Klager var styreleder og daglig leder og indirekte eeneier av selskapet S. Høsten 2017 fikk S. likviditetsproblemer. Den 31.1.18 varslet selskapet permittering av administrasjonssjef M.

M. hadde utestående lønnskrav hos S. og fremsatte 15.3.18 krav mot selskapet ihht. konkursloven § 63.

Den 16.4.18 sendte M. konkursvarsel til S.

Konkursbegjæring ble fremsatt 28.6.18.

Ved kjennelse fra J. tingrett ble konkurs deretter åpnet i boet til S. 16.7.18. Sikrede ble oppnevnt som bobestyrer av retten.

Klager forsøkte først å få tingretten til å endre kjennelsen om konkursåpning uten å nå frem.

Kjennelsen ble deretter påanket til Gulating Lagmannsrett. Lagmannsretten forkastet anken ved kjennelse 13.8.18.

Klager påanket kjennelsen til Høyesterett, men anken ble nektet fremmet. Etterfølgende begjæring om omgjøring ble også avslått.

Ved kjennelsen 12.11.18 avviste J. tingrett klagers krav om tilbakelevering av konkursboet som følge av manglende habilitet/skikkethet hos bostyrer.

Sikrede sendte sin innberetning til tingretten 28.8.18. I innberetningen uttalte sikrede bl.a.:

Selskapet har hatt to ansatte utover daglig leder og en innleid person. Ved årsskiftet 2017/18 hadde selskapets økonomi vært anstrengt over tid og det var avklart at selskapet ikke lenger hadde økonomi til å

holde på de to ansatte. Selskapet har deretter våren 2018 drevet med noe salg og support gjennom forhandleravtalen. Bostyrer har ikke fått beskrevet særlig utviklingsarbeid under S.prosjektet.

På bakgrunn av konkursbegjæring fra ansatt ble det åpnet konkurs i selskapet den 16.7.2018.

Av innberetningen fremgikk det videre:

I Skattefunnsøknaden er det lagt til grunn et betydelig timeantall for ansatte. Begge ansatte har overfor bostyrer erklært at de aldri har jobbet med prosjektet og at prosjektregnskapet således er uriktig på fundamentale punkter. Bostyrer oppfatter søknaden om Skattefunn og prosjektregnskapet som forsøk på bedrageri, jfr. nedenfor under straffbare forhold. Skatteetaten vil bli informert om dette og innberetningen vil også bli oversendt Finanstilsynet for å vurdere revisors rolle.

Vedrørende tidspunkt for insolvens ble det i innberetningen uttalt:

Insolvenstidspunkt. Selskapet har hele høsten 2017 hatt likviditetsproblemer hvilket har resultert i kortsiktige kassekredittlån. På bakgrunn av ovenstående bemerkninger knyttet til aktivaposter legger bostyrer til grunn at selskapet var insuffisient senest høsten 2017. Regnskapet pr. 30.6.18 viser tilsynelatende et overskudd. Det bemerkes her at en mellomregningskonto mot styreleder skulle vært avregnet og innberettet som lønn. I så fall ville selskapet ikke hatt noe overskudd. For øvrig vises det til anmeldte krav som antyder at selskapet var illikvid ved årsskiftet 2017/2018.

Sluttinnberetning for S./dets konkursbo ble av sikrede sendt J. tingrett 30.1.19.

Klager anmeldte 3.9.18 sikrede til politiet for grovt bedrageri.

Samtidig har klager klaget sikrede inn for Advokatforeningens disiplinærutvalg, der saken ble avvist under henvisning til at de samme spørsmål som var fremsatt i klagen er brakt inn for domstolene.

Ved e-post av 21.9.18 meldte så klager krav under sikredes forsikring for tapt investering, inntjening, utbytte m.m. i S./dets konkursbo.

I etterfølgende e-post av 3.10.18 estimerte klager et erstatningskrav mot selskapet på mellom kr 15 og 20 millioner.

Selskapet besvarte kravet ved brev av 9.10.18.

Det var ytterligere korrespondanse mellom klager og selskapet i tidsrommet 23.10.18 til 18.1.19. Ved e-post 18.1.19 avslo selskapet kravet.

Klager krever erstatning fra sikrede for tap som følge av mislighold, bedrageri og manipulering av retten i hans rolle som bostyrer i S./dets konkursbo. Tapet består i tapt inntekt (uoppgjorte konsulenthonorar for 2017 og 2018 samt et estimert direkte innlån) på totalt MNOK 2,85, tap for fremtidig inntekt og utbytte med kr 6-8 millioner og kr 6-8 millioner for tapte tjenesteleveranser og nysalg.

Sikrede har unnlatt å sikre verdier i boet, slik at avtaler ble misligholdt. Klager gjorde i korrespondanse med sikrede 16., 17. og 18.7.18 oppmerksom på at forhandleravtaler ble videreført av konkursboet. Sikrede blokkerte videreføring av en forhandleravtale som ville ha generert betydelige fremtidige inntekter.

Klager har videre anført at sikrede bevisst har gitt uriktig informasjon, og at han har manipulert domstolen, noe som skal ha fremprovosert en bobehandling som aldri skulle skjedd i første omgang.

Klager anfører også at sikrede har foretatt et uriktig beslag i innberettet lønn på kr 65 000 og har inngitt en falsk anmeldelse av klager for underslag.

Selskapet anfører at saken reiser bevismessige spørsmål som ikke er egnet for skriftlig saksbehandling, og tvisten anses heller ikke egnet for behandling i Finansklagenemnda, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og tidligere avgjørelser, FinKN-2019-30, 2017-408 og 2018-77. Fra selskapet side bemerkes at de påstander og anførsler som fremmes i klagen forutsetter en muntlig bevisførsel med vitneførsel og forklaringer fra de involverte parter.

Subsidiært anfører selskapet at vilkårene for erstatning ikke foreligger, da krav i saken ikke under noen omstendighet er sannsynliggjort rettslig eller faktisk.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for klagers tap.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål", jf. også FinKN-2017-408 og FinKN-2018-077.

Klager har fremsatt en rekke påstander som ikke kan behandles uten muntlige forklaringer fra partene og andre involverte, jf. for så vidt FinKN-2019-343, 2019-309, 2017-646 og 2015-054.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Lars Enger Barnholdt (selskapsrepresentant), Andreas Pihlstrøm (næringsrepresentant) og Johannes Straume (næringsrepresentant).